

Η ανθρωπότητα διανύει σήμερα μια περίοδο όπου μόλις κι αρχίζει να γίνεται αντιληπτό το πρόβλημα της ενανθρώπισης. Δηλαδή η συλλογιστική ικανότητα του ανθρώπου του επιτρέπει πλέον να συνειδητοποιήσει ότι, αν δεν επανεξετάσει τους θεσμούς και τους τρόπους εργασίας και συμπεριφοράς, η ζωή του θα δυσκολεύει όλο και περισσότερο και πολύ σύντομα θα γίνει αφόρητη.

Ο άνθρωπος οικοδομεί κοινωνίες, καθιερώνει θεσμούς και αντιλαμβάνεται το δίκαιο ανάλογα με το είδος της αγάπης που έχει ο ίδιος βιώσει. Κι επειδή μέχρι τώρα δεν έχει βιώσει την απρόσωπη θεία αγάπη αλλά μόνον την κτητική που συνεπάγεται εξάρτηση, υποδούλωση και ισοπέδωση, είναι φυσικό οι θεσμοί τους οποίους δημιουργεί να είναι απάνθρωποι.

Ο άνθρωπος καλείται πλέον να αχθεί υπεράνω του ατομικού, προκειμένου να εργαστεί για το όφελος της συλλογικότητας, η οποία θα κληθεί σύντομα να παράξει εκείνους τους θεσμούς οι οποίοι θα απελευθερώσουν τον άνθρωπο και την εργασία του από την τυποποίηση και την εξατομίκευση, ώστε να παραχθούν νέες μορφές εργασίας. Επειδή η εργασία στην συλλογική της υπόσταση είναι απολύτως θεσμική, σύντομα η κοινωνία θα πρέπει να επανεξετάσει όλους τους παλαιούς θεσμούς της ώστε να δημιουργήσει νέους παγκόσμιους οργανισμούς. Και τούτο γιατί το συλλογικό απαιτεί την ύπαρξη των αναγκαίων θεσμών για να εξαπλωθεί.

Ο άνθρωπος καλείται κατ' αρχήν να οικοδομήσει την δική του ελεύθερη και ανεξάρτητη προσωπικότητα, προκειμένου κατόπιν να αντιληφθεί την θέση του εντός της συλλογικότητας και να την υπηρετήσει προάγοντας την δική του εργασία εντός της συλλογικής. Για να το επιτύχει, πρέπει να δημιουργήσει έναν νέο παγκόσμιο κώδικα που θα διέπει την κοινωνική και ατομική ζωή. Πολλοί από τους παλαιούς θεσμούς δεν θα αντέξουν στα κριτήρια της νέας κοινωνίας και σύντομα θα καταρρεύσουν. Οι αναταραχές που παρακολουθούμε παγκοσμίως στην οικονομία, στην πολιτική, στις εκκλησίες, κλπ, μαρτυρούν μονάχα τον σεισμό που ισοπεδώνει το παλαιό, προκειμένου στον χώρο που κατ' αυτόν τον τρόπο απελευθερώνεται, να οικοδομηθούν οι νέοι θεσμοί. Τούτη η φάση είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη, γιατί όταν κάποιο οικοδόμημα γκρεμίζεται από σεισμό, οι κάτοικοί του κινδυνεύουν να ταφούν κάτω από τα ερείπια. Αντίθετα, αν τα παλαιά οικοδομήματα γκρεμιστούν συνειδητά και με τις απαραίτητες προδιαγραφές, ουδείς κινδυνεύει από την κατάρρευσή τους. Θα ήταν συνεπώς χρήσιμο να προετοιμαστούμε για μια συντεταγμένη κατάργηση των παλαιών θεσμών με παράλληλη αντικατάστασή τους από νέους, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, ώστε οι ετοιμόρροποι παλαιοί να μη συμπαρασύρουν τον άνθρωπο κατά την κατάρρευσή τους...

□ [Τριαντάφυλλος Κοτζαμάνης](#) □